

[Glistrup]

mellemliggende 3 år og én dag. Og så sælger man aktierne, og enten sælger man til en fair markedspris, og så skal man beskattes ens, lige gyldigt hvem man sælger til, eller også sælger man til noget andet end markedsprisen, og så kommer altså statskattelovens § 4 ind, så at man bliver gavebeskattet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forstår, hr. Glistrup har besluttet at gøre et ihærdigt forsøg på at kaste slør over, hvad det egentlig er, der sker her. Jeg synes normalt, at hr. Glistrup er hjælpsom i forhold til en opklaring, og derfor vil jeg godt stille et par spørgsmål til hr. Glistrup.

Vi kan henholde os til de besvarelser, som skatteministeren har givet under udvalgsarbejdet. Hvis vi tager eksemplet med revisorerne, der hver ejer 20 pct. af deres selskab: De hæver en beskeden løn på 100.000 kr. eller 150.000 kr., og derefter udsteder man årligt friaktier på $\frac{1}{2}$ mio. kr., som man ellers skulle have betalt i løn, for at de kunne få den løn, som deres kolleger får. Hvis man så tilbagesælger disse friaktier løbende efter 3 års ejerskab til selskabet, vil man til enhver tid kunne hæve et hvilket som helst beløb i løn i virksomheden til kun 40 pct.'s endelig beskatning. Og, hr. Glistrup, man beholder den bestemmende indflydelse konstant på de samme fem personer, hvorimod hvis man, som hr. Glistrup var inde på, sælger til en fremmed, så fraskriver man sig den bestemmende indflydelse i selskabet.

Vil hr. Glistrup ikke bekræfte, at den konstruktion er lovlig, den vil man kunne gennemføre uden problemer, hvis skatteministerens forslag vedtages, med den konsekvens, at vi selvfølgelig vil se skattetænkning i voldsom stor størrelse, uden at vi i øvrigt får nogen nævneværdig administrativ besparelse ved at vedtage ministerens forslag?

Derfor er titlen forkert – det er ikke forenkling, det er skattefusk, skatteministeren lægger op til. Jeg håber, at skatteministeren selv vil være en lillebitte smule lydhør over for det her. Hvis det er embedsmændene, der er kommet med forslag, som skatteministeren ikke har gennemskuet, ville det da være nødvendigt at få skatteministeren i tale.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ja, så må jeg altså sige, så er hr. Stavad alligevel ikke så klog, som hr. Hans Rasmussen var, for han forstod sig trods alt på kroner og øre.

Når hr. Stavad absolut vil indlægge friaktiesystemet i den konstruktion, han laver dér, så er det bare at smide pengene ud til nogle overflødige stempelgebyrer, gebyrer til Selskabsstyrelsen osv., der er ingen grund til i hr. Stavads eksempel at lave friaktier. Har man f.eks. 200 aktier a 1.000 kr., behøver man ikke lave nogen friaktier på et eller andet, så kan man bare sælge af dem, hvad enten man så sælger til selskabet eller til en anden.

Hr. Stavad har da fuldstændig ret i, at det er en skrækkelig ting ved det danske skattesystem, som det har udviklet sig i 1980'erne, specielt ved skattereformen, at man gennemfører de tanker, som hr. Lykkesoft skrev om i sin bog i 1974 uden at vide, hvad det drejede sig om, nemlig denne enorme forskel på kapitalafkastbeskatning og arbejdsbeskatning.

Hr. Stavad har fuldstændig ret i, at den, der har magt over tingene, altid vil kunne forvandle en hvilken som helst arbejdsindtægt til at være en kapitalafkastindtægt – om det er som nævnt af hr. Stavad ved aktiesalg, eller hvad der er tale om, er i og for sig inderligt ligegyldigt – så længe man kører med et system, hvor arbejdsindkomst beskattes med 69 pct., hvis man er folkekirkemedlem, og man beskatter kapitalindkomst, som »Gang i 90'erne« vil, med 30 eller 40 pct. Enhver vil da gøre sin lønindkomst til kapitalindkomst, når man sidder i den position, som hr. Stavad omtalte, og det har ikke noget specielt med § 16 B i ligningsloven at gøre.

Og så taler hr. Stavad om at bevare indflydelsen. Jamen det gør man da også, hvis man sælger aktierne inden for kredsen til hinanden, hvis man sælger til kompagnonens datter eller man sælger til et søsterselskab, eller hvad man gør, man kan sælge aldeles skattefrit masser af steder efter de 3 år, eller hvor lang tid der nu er gået, hvis bare ikke køberen er lige præcis det udstedende selskab, og så bevarer man indflydelsen, så hr. Stavads oplæg holder overhovedet ikke.

Der er mange måder at lave skattefiduser på, men man skal ikke søge hr. Stavad, for han har ikke de gode opskrifter.